

I CERTAMEN

DE POESIA

EN HONOR DE:

NOSTRA DONA SANTA MARIA
DE LA PAU DE CASTELLITX

ALGAI DA

* * * *

M O T I U

Al poble algaidí i als seus amics :

Molt ens agradaria compregueseu amb quina il·lusió deixam caure en vostres mans aquesta senzilla i modesta publicació, compendi dels millors versos que per a lloança i gloria de " La Mare de Déu de la Pau " es teixiren amb motiu del I Certamen de Poesia que hagué lloc l'abril passat, precisament a la mateixa casa peiral de nostra Mare, l'antiquíssim Santuari de Castellitx.

El propòsit de la Comisió Organitzadora -- i estam segurs que coincideix plenament amb els vostres desitjos -- era que el I Certamen del 1.968 fos el primer d'una sèrie que sense interrupció es celebrassin cada any en la finalitat de promoure dins el nostre poble l'afició literària i donar a conèixer més i més a tota Mallorca els valors històrics i espirituals del nostre antic Castellitx i de la seua imatge, " La Mare de Déu de la Pau ".

Per aixó aquest petit obsequi entre a dins ca-vostre o càu dins les vostres mans com missatge que vos anuncia gojosament la celebració del II Certamen Literari-Poètic que es convoca per la 3ª festa de Pasqua, dia del " PAN-CARITAT " que tots els algaidins i amics celebren baix la mirada carinyosa de la nostra Mare de Déu de la Pau de Castellitx.

Amb tot afecte,

La Comisió Organitzadora.

J U R A T

del I Certamen Poètic, que es va celebrar
l'abril del any 1.968.

PRESIDENT	Dn. Guillem Colom Ferrá
SECRETARI	Dn. Bernat Vidal i Thomás
VOCAL	Sra. Antonia Suau Alabern
VOCAL	Mn. Josep Capó Juan
VOCAL	Dn. Llorenç Moyá Gilabert

PRIMER PREMI

" VERGE PAGESA "

En el bell temps de Pasqua, quan les fulles
verdegen per les branques i les soques
llueixen nués la rosada fràgil
de primavera, celebrem la festa
plena de goig. Venim de tot Mallorca;
aquí,- Verge pagesa, algaidina -
trobam, dintre la vall tranquil.la plena
de remors sordes i tonades, l'himne
que la natura al Creador aixeca :
cançons del llaurador per les marjades,
aromes de florits favars i pèsols,
refilar d'ocells i belar d'ovelles,
perfumades pinedes, colorides
fruites que dins la boca es fonen plenes
de dolçor talment bresca, llargues síquies
on murmuren les aigües entre pedres
llises i el fang vermell d'aquesta terra.

Venim cansats de trullar per la vila
cercant la PAU que nostre cor demana,
no la del món que nafra els qui la beuen,
sinó aquella deixada pel Fill vostre
quan retornà gloriós cap al Pare.
Dau-nos la PAU volguda Mare, d'ella
en tenim fam i set; el romiatge
d'avui, plens nostres pits de vostre ofrena,
signe serà d'aquell fantàstic dia
etern, en que, coberts de vestes blanques
batrem amb nostres mans palmes i murta.

Guillem Cabrer Borrás

ACCESSIT

" EVOCACIO DE CASTELLITX "

Plana una feixuguesa de centúries,
veu de llegenda del Conqueridor;
l'aire duu apagades les cantúries
d'una fonda coral sense remor.

He vist com passa l'ombra de l'Amat
i el foll Ramon muntar al Puig de Cura,
i sentia el so lluny del dur combat
i el noble rei vençut sens l'armadura.

Oh font de Randa, safareig d'Albenya!
oh minyonia, esqueix de mon cel blau!
Feliç jo fóra si us pogués atènyer
pels vostres camps, Regina de la pau!

sota l'esglesiola perfumada
i el porxe venerable d'antigor
qui de la posta duu color daurada,
com el vostre somris ple de candor.

Pels camps de Castellitx jo trescaria
per si trobàs un poc d'aquella pau,
Vós qui sou ja la Pau, Verge Maria,
i en pau en esta solitud reinau !

Miquel Gayá

SEGON PREMI

" ORACIO PETITA, PERÒ CONFIADA DELS HOMES D'AVUI
A NOSTRA DONA DE LA PAU DE CASTELLITX D'ALGAIDA "

Ara que el dia ençata el cel
amb un trinxet de claror i mel
i el fum primer, poruc, s'enfila
d'una caseta, al camp d'argila,
venim a Vos, a Castellitx,
per esbrinar-vos un desig :

-El mon ahir era un pessebre,
avui un pou d'odi i tenebra.

Abans goixava, arreu, l'amor.
Ara per tot regna el dolor.

Les nacions enginien armes
i cada crit desferma alarmes
perque en el cor colga el cremell
mai apagat de d'odi vell

i tothom diu un sol mot : "Guerra"
i plora angúnia i tem la terra.

Volem un do, Mare, no més :

"Pau". I alçarem - nous cossiers -
la " Dança Nova " i l'alegria
florirà al Camp de l'Agonia

i de bell nou serà feliç
el mon talment un paradís,

i, encarcerats recels i agravis,
s'estimaran fills, pares i avis.

Ens tenyirà l'amor la sang
i el cel treurà un arc-iris blanc.

Un crit només : "Pau", dolça Mare.

Un prec tan sols : "Pau", sempre i ara.
Gracies, de cor. Adéusiau,

Verge algaidina de la Pau.

Mn. Baltasar Coll i Thomás

"ORACIÓ RIMADA A LA MARE DE DÉU

DE LA PAU DE CASTELLITX (ALGAIDA)"

Salve, Senyora nostra, Verge de Castellitx !
Dins la pau de l'ermita, del pla a l'entremig,
implora vostra ajuda nostre fervent desig.
Obriu-nos vostre cor! Veniu del cor al mig !

Sentim remors estranyes de banda allà la mar.
Com d'una turbonada se sent el començar.
I en llurs cavalls de negre, !quin negre cavalcar!,
una altra Apocalipsi s'apropa sens parar.

La Fe està que tremola. Tremola l'Esperança.
L'Amor vers el Proïsme està en desconfiança.
Seguit, per l'horitzó el desconcert avança...
I el cor més fort batega. I l'home més s'atansa.

Romputs els bons lligams d'humanes relacions,
la Humanitat desborda per mil i un reguerons.
I al punt de néixer es moren les sanes il.lusions
davant la torrentada d'absurdes conviccions.

Sentim la Primavera. Hi ha flaire arreu arreu.
La Pasqua és arribada... Pregam que ens escolteu,
perquè damunt nosaltres, que tant ens coneixeu,
el rou de vostra gràcia sovint sovint brufeu.

Ompliu-nos més de Fe. I amb la volença ardida,
com féu abans Ramón de la Barba Florida,
essent sempre qui som, travessarem la vida
sens por del temporal, sens por de l'embranchida.

Parlam amb veu planera. Amb Vós sempre hi escau.
Si sou la medicina quan el malalt recau,
donau-nos vostra mà, lliurau-nos de reclau...
! Sols Vós, Mare de Déu, Regina de la Pau !

" MADONA DE LA PAU "

De l'ombra gris dels segles vells,
per les revoltes i dreceres,
amb esclators de promaveres
pujen cada any romeus novells.
Dins tots els cors un viu desig
amb tremolors d'Ave Maria
i en l'horitzó, com llum i guia
dos noms: Sant Pere i Castellitx.
La Pedra forta, que Jesus
posá per base a sa doctrina...
Castell etern que el mal domina
i on l'Inimic resta confús.

I el bell redós, somni d'Abril,
on tot l'amor hi té l'estatge,
es fa peanya per l'imatje
de la Madona més humil...
Madona o Mare, tant s'hi val,
que entre els pinars i les alzines,
rosers cultiva sense espines,
remeis que curen de tot mal...

Correu els anys, segles pasau
en procesó, romeus que riuem...!
¿Per que serà que ara ja us diuen
Nostra Senyora de la Pau?

No digueu res, perquè senzill
el vostre esguard molt bé ho senyala:
La vostra amor és l'antesala
que duu la pau del vostre Fill!.

PREMI ESPECIAL, per autors locals.

" A LA PAJESA DE CASTELLITX "

Sou Senyora, la penyora
la més grata, encantadora
que guarde el poble algaidí.
De l'aubada empimpollada
teniu la dolça mirada
i el perfum del romaní.

Damunt la coma, l'aroma
del bosc amb plé vos embroma,
de l'aubó i el pinotell,
de l'argelague que amague
les espines i sufrague
oferint-vos grog rameli.

Cadernereres volanderes
tórteres d'ales lleugeres
passarells i rossinyols,
vos pregonen, vos entonen
càntics d'amor que se fonen
amb els rústics cantussols.

La pagesia seria
sense Vos Verge Maria
un miserable desert
i amb Vos destila i refila
l'amor que vola i s'enfila
i vos ofrene el cor obert.

Mare Santa, a vostra planta
teniu el poble que vos cante
aquest que tant estimau,
Sou divina i algaidina
Sou la pagesa més fina,
MARE DE DEU DE LA PAU.

Llorenç Antich Trobat

ACCESSIT

" A LA MARE DE DEU DE LA PAU "

Si pel cas qualque algaidí
vos tengués agraviada
Reina del cel coronada
donau-li qualque ullada
que se pugui arrepentir.

Mare de Déu jo voldria,
però no m'ho poreu dar,
seria vint anys llevar
de tota sa meva vida;
llavò si que glosaria
per sa pesseta ganyar.

Si pel cas s'estrevenia
de mí sentisin parlar,
si Na Seguí sap glosar
saben que han de contestar
que això ja li ve de nina,
però estava empagaïda
i no gosava arrencar.

Tots vos demanam perdó
si vos tenim agraviada,
Reina del Cel coronada,
demanau-ho a n'el Senyor;
vos escoltarà millor
Vós que sou sa seva Mare.

Ses penes ja m'han passades
i tot arriba a fugir,
Mare de Déu, vos vull dir
que aposta he venguda aquí
per menjar-me ses panades.

Catalina Seguí Ramis

AGRAIMENT I SUPLICA

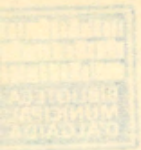
GRACIES a totes les entitats o persones que en la seva aportació, personal, moral o econòmica, feren possible la celebració del I Certamen Poètic, i del èxit del mateix que en tots els sentits, modesta, però sincerament hem de reconèixer que se va aconseguir.

SUPLICA o invitació a tots perquè en la mesura de les nostres possibilitats, i en la nostra aportació personal, moral o econòmica, fem possible que el pròxim II Certamen que celebrarem su posi una passa més en el camí emprès l'any passat.

Algaida, 1.969

Es va publicar

l'any

del Senyor

de 1.969

Consell de Mallorca

1200924701

